

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΕΚ ΤΟΥ BIENNAIΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ PHIL. GR. 342

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΤΖΙΚΟΥ Ι.

λγ'.

Εὐγενίᾳ κουβικουλαρίῳ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ
Ημένης Ητησας ήμας, τιμιώτατε, δηλωθῆναι σοι τὰ κατά τὸν ἀπόπλουν
καὶ μὲν αμπεσόνται δυσχερῆ. Καὶ τίνος γὰρ ἡ τῆς ὑμετέρας καλο-
καγάθιας τὰς τῶν φίλων μίλιστα πυνθάνεσθαι συμφιδάς. Ὅς δὲ
τοῦτων συναλγοίης ἀνιαροῖς; Τὸ δέ ἐστιν, οἶμαι, παντὸς ἐκέ-
κεινα διηγήματος. "Αλλως τε δὲ οὐχ οἶγε τε ὡς μικράριε, τῶν τοι-
ούτων εἰς μημήτην παριένται πᾶδακοντά. Οὗτος μὲν δεινῶς τὸ πρᾶγμα
καθίκετο· σὺ δέ μοι δοκεῖς καὶ προσεπιτεῖναι τὰ τῆς ἀνίας, Ἰλιό-
θεν με, τὸ τοῦ λόγου, φέρων τό τε πάθος ἀνακινῶν καὶ ἀναμο-
χλεύων, οὐ μετοίως λυποῦν καὶ διαταράσσον τὴν αἴσθησιν. "Α
10 μὲν οὖν ἐκλύειν οἶδέ μου τὴν προθυμίαν, τὸν λόγον ἐπέχουντα, ταῦ-
τα ἐστιν. 'Αλλ' ἐπεὶ καὶ χοηστὸς ἀνήρ, πρὸς δὲ καὶ τῶν φίλων ὁ
κράτιστος δ τὴν ἀφῆγησιν εἰςπροαττόμενος, συγγνώσεσθε τε τῇ
τοῦ λέγοντος ἀτονίᾳ τὸ τένδεον τοῖς εἰρημένοις προσλογιεῖσθω
καὶ συμφώνως συμμεθέξειν παραπλησίως τοῦ πάθους εἰδώς, πειρά-
15 σομαι τοῦτο ποιεῖν, εἰ καὶ κυάσθω, τὸ παροιμιῶδες, θαλάσσης βάθιος
ἀναμετρήσειν μοι δοκῶ, ἵπολογιζονέντος τὸ τοῦ πράγματος δυσχυ-
ρές.

'Ἐπεὶ γάρ, θεοῦ τε καὶ φύσεως εἶκων νόμοις, μητρικῆς θεραπεί-
ας πάντα δεύτερα θεσπίζουσι τίθεσθαι, μητρὶ φιλάγνῳ τε καὶ φιλό-
20 παιδιὶ ὡς οὐκ ἄλλῃ πιγὶ γυναικῶν, οὕταδε ὑπονοστούσῃ, τὰ κατά
τὴν ὅδὸν ἔξευμαρίσαι προύθέμην καὶ ταίτη τοὺς ἐπιτηδείους εἰς
πομπὴν ἐπιστήσασθαι· τοῦτο δὲ τῆς ἥμιν ἄχρι γε Πυλῶν ἐδεῖτο
ἀφέξεως· ὅσος μὲν ἥμιν περὶ τὴν ἔξοδον κλύδων συνέστη, τῶν μὲν
κυμάτων λάβοντες πάντα καὶ βιαίω τῷ πνεύματι εἰς ὕψος αἰνοφυμέ-
25 νων, ὅρεσί τε καὶ χάσιμασιν ἐοικότων, τῆς δὲ γηὸς ἐπὶ θάλασσα με-

λγ. Περιλαμβάνεται ἐν ἡρ. 91β – 96α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 2. καλοκαγαθίας 22. ἄχρι 25. ἐοικότων

I. Συνέχεια ἐκ τοῦ τόμ. 1θ τευχ. Δ' σ. 296

τοκλαζούσης ή κινθιστώσης καὶ μικροῦ τῆς ἀλμής ἐμπιπλωμένης, ναὶ μὴν καὶ ὅσας ὁ σκότος συμπίπτουν, καὶ κλόνος ἔξιστη καὶ φρενῶν, αὐτῶν ἐγκάτων ἀναβρασσομένων καὶ πᾶν τὸ περιττὸν ἀποβλιζόντων, ἀναρρηγγυμένων καὶ τὴν ἔξοδον κατεπειγόντων, εἰ καὶ 5 δύσφιδα ταῦτα καὶ δεινῶς βίαια παρήσειν μοι δοκῶ, σταθερὰν γαλήνην τοῖς ἐπομένοις ἀντεξεταζόμενα ταῦτα τιθέμενος. Καὶ γὰρ οὐδὲ μόνῳ μοι πλινθῷ ή χαλεπότης αὕτη τοῦ πλοῦ συνέβαινε, τὸ δέ γε κοινὸν εἰς συμφορὰν ἥττον ἐστιν ἀλγεινὸν καὶ τὸ σὺν ἄλλοις πλοῖ τι διαπονεῖσθαι, εἰ καὶ δ τι μάλιστα παγχάλεπτον ὅν, εὐπαρηγ-
10 Χύδητον, τὸ δὲ τοῦ συναλγήσαντος ἔρημον δριψεῖαν ἐμποιεῖ τὴν ὁδύνην, ἀμύθητον ὅσον τὸ ἀλγος. Οὔχεται μὲν ή τῶν βελτιώνων ἐλασίς, τὸ δὲ μήπω παρὸν χαλεπὸν ὡς παρὸν ὑποπτεύσσεται· δὲ δὴ κάμοι συνέπιπτεν ἕστερον. Ἐπεὶ γὰρ τὰ κατὰ τὴν μητέρα κρείττονα συνεργάτης καλῶς οἰκονομησάμενος, ἔτεινον ἦθον τῆς βασιλευούσης·
15 ἀλλὰ γὰρ μεταξὺ λόγων ἔφριξα τῶν τότε συνενεχθέντων ἐπιμνησθεῖς, καὶ μια ταράχῇ τις κατ' ἀκραγ ἐλοῦσαι καὶ σάλος δλίγου δεῖν ὑπεκκλύει τὸ ἔντονον. Ἀποσχέσθαι μὲν οὖν καθίσταξεν τοὺς ἀργαλέοντας ὅν τοῖς προλαβιῶσιν ἀποκναιομένῳ κακοῖ· οὐ πάντα τέ μοι εὑδοῦν κατεφράίνετο. Ἐδόκει δὴ, τοῦ κακοῦ αἴρεσσιν ποιησάμε-
20 νυν, εὗθὺ δ τοῦ Λευκάτα διαπεραιωθῆναι κατεῖθεν ἀσφαλῶς. ἔχεσθαι τῆς πορείας. Τουτὶ μὲν οὖν, σοφόν τι καὶ ὁριστον αερινοῦσι δόξαν, ἔλαθον καπνὸν φρεύγων, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, εἰς πῦρ ἐαυτὸν ἐπεμβεβληκώς. Ἐπεὶ γὰρ τῆς νεώτερης ἐγεγόνειν, ἀριθμότο μὲν εὐθὺς δ ἰστός, τὸ δὲ κέρας ὑψοῦ τοῖς καλωδίοις ἐγκάρπων ὢφετο, ή διθύ-
25 νη δὲ ἀπολυμένη τῶν σχοίνων ἐντέτατο δ τε ἀνεμος, ἐμπίπτων ἡρόμα τὸ πρῶτον, συνεπαταγεῖτο τῇ διθύνῃ καὶ ή ναῦς ἥδη τοῖς κύμασι λείως καὶ προσηγνῶς ἐπωλίσθαινε, καί τινα τοῖς ἐμπλέοντιν ἡδονὴν ἐνεποίει γλαφυρῶς τὸ κῦμα περὶ τὴν ναῦν τραχυνόμενον.
30 Ἐπεὶ δὲ τῆς γῆς προβάντες ὅσον τῆς ἀπὸ τῶν λιμένων διαστήναι λειοκύμονος αἴρας τῷ πελάγει προσίσχομεν, ἐξαίφνης δμῶς ἀνειριστος ἐπιηγείρετο, εἰς δὲ κῦμα πρὸς ὑψος κυρτούμενον ἔψαυε μικροῦ τῶν νεφῶν, ή δὲ ναῦς δτὲ μὲν κατεδύετο, τῷ χθαμαλῷ καὶ κοίλῳ συγκατασπωμένη τοῦ κύματος, δτὲ δὲ αὖθις συνανεσπάτο

8. ἥττον ἀλγεινὸν   14. συνεργεία   20. κακεῖθεν   29. ἀπο-
 βάντες   30. αἴρας

κορυφούμενῷ καὶ τῷ λαιῷ μὲν τῶν μερῶν ἀκρῷ γείλει τὸ θύμωδε
πέξε, τῷ δεξιῷ δ' ὑπὲρ ἡεφαλῆς αἰρομένῃ, ἐκκυλισθῆγαι θάτερος
συνώθει καὶ συνηνάγκαζεν εἰ δὲ μή τυνος τῶν κιλῶν ἀπὸλεῖ ἀμφο-
τέραις ἐπιλαβόμενος ἄγαν συνερυσόμην ἐπιμελῶς, καὶ πάπερ δὲ τρι-
χὸς ἔξηρημένος, οὗτῳ τὴν ἐπὶ τὸ τυπεινότερον κλίσιν ὑποβλεπόμε-
νος ἀν ἀπολώλειν ἄπλιος κατὰ τοῦ πελάγους ἀπεωσθείς. Μικρὸν
τὸ ἐν μέσῳ, καὶ δύγνυται μὲν δὲ πρότονος, διὸ δὴ τὸ κέρας ἀνέχων
σὺν τῇ ὁμόνῃ κατ' οὐρον φέρεσθαι παρέχει τὸ σκάφος, ραγέντος
δὲ ἐπεβόμβει μὲν τῇ ὁμόνῃ, ἔξαισίοις πνεύμασι καὶ λαμπροτάτοις
10 σπαρασσομένη, μᾶλλον δὲ διαπειρομένη τοῖς τρήμασιν, ἀντεβόμβει
δὲ κάτωθεν τὸ πλῆθος ὃσον φημὶ ναυτικόν, αἰμάζοντες, δλοιλυζοντες
ἀλλήλοις σφοδρῶς, ἄγαν διαλοιδορούμενοι. Καὶ τὶ γὰρ ἄλλο δρᾶν
ἀνθρώπινα βλάσφημα καὶ μιαρὸν καὶ κατάπτυσαι; Τὸ δὲ πάντων
χείριστον, διτὶ δή, τῶν πραγμάτων ἡμῖν ἐπὶ ξυροῦ συνηνεγμένων,
15 τῶν ἐν χερσὶν ὑπλων οἱ κακοδαιμονες κατοιγωρίσαντες καὶ τοῦ
τά γε δυνατὰ ἐπικουρεῖν ἑαυτοῖς κινδυνεύουσιν, ἐκεκράγεσάν τε
ὑπερδιατεινόμενοι καὶ διεπληκτίζοντο καὶ εἰς κεῖρας ἴεσαν, συνε-
τερίγεσαν δὲ τοῖς κάλωσιν δὲ ίστος καὶ ἡ κεραία καὶ ὃσον
οὕπω τὴν συντριβὴν ἐπηγγέλλοντο. Ἐπάφλαζε τὸ πνεῦμα, ἐπέκλυζε
20 τὸ κῦμα, ἡ ναῦς ἐκυβίστα, τοῖς κύμασιν συνορχουμένη πάντα
θρήνων, πάντα κωκυτοῦ πλήρη οὖδὲν ἀπῆν τῶν ἀπόγνωσιν ἐμ-
ποιούντων, οὖδὲν οὐπῆν τῶν σωτηρίαν ὑποτεινόντων. Ἐμοὶ δὲ
πάσης ἐξ ἀνθρώπων περιαιρεθείσης ἐλπίδος, μόνης διγενόμην τῆς
θείας ὁπῆς, εἰς ἑαυτὸν δὲ συννεύσων καὶ μηδὲν ὃσον δὲ καιρὸς ἐνε-
25 δίδου θεοῦ τε προμηθείᾳ καὶ ἀγαθότητι, ναὶ δὴ καὶ μητρὸς φύχαις
ἐπιστηριζόμενος, εἰ καὶ πέρα δεινῶν τὰ ἐν ποσίν, οὐ παντάπαι
χαλεπῶς ἥγομην, ἐπὶ μετρίας δὲ τῆς ἐλπίδος ἐσάλευον. Αὔθις πνεύ-
ματος τῷ ίστιῷ λαβρότερον καταρραγέντος θάτερος τοῖν λειπομέ-
νοιν διακόπτεται πρότονος, διτε δή, τὸ πάντων κινδυνωδέστατον,
30 δλίγου τὸν ίστὸν ἀμα τῷ κέρᾳ κλύδωνος ἔργον ἐδέησε γεγενῆσθαι
συγκλώμενα, εἰ μή τι σωτήριον τούτοις περινενόητο. Ἐξάψαντες γὰρ
τῆς πρώρας καταρτίδα καλφρίῳ παχεῖ τε καὶ ίσχυρῷ, οὗτῳ σφα-
λερῶς ἥγομεθα ἔνθα τὸ φέρον ἐπέτρεπε, λεπτῇ μηρίνθῳ τοῦ κέρως
σαλεύοντος. Ἐντεῦθεν χαλεπῶς τε καὶ παρ' ἐλπίδας τῇδε κακεῖσε

6. ἀπωλώλειν 10. τριήμασιν 18. κάλω 28. θάτερον
33. λεπτῶ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΩΝ ΤΟΜΟΣ Κ.

τῷ καταιγίζοντι συμπεριτλανόμενοι πνεύματι, ἐδίξαμεν μόγις ποτὲ τῷ τοῦ Λευκάτου λιμένι προσδεῖν. Καὶ δῆ, καθέντες οἱ ναῦται τὴν ἔφολκίδην, ἐπειρῶγε τὸ κύπιτον τὸ πλοῖον ἐγκαθιδρύμεσσεν, ἥγνόσουν δὲ ἄρα μακρῷ γείροσιν ἥπερ διενοοῦντο περιπεσούμενοι. Ἐν δοφῇ γὰρ 5 δὲ περὶ τούτου κατετρίβετο πόνιος αὐτοῖς, ἀπ' ἀντικρὺ βορέου θρασίτερον πνεύσαντος, ἦν ίδειν τοὺς ὅστον οὐκ ἥδη προσπειλαντας τῷ λιμένι ἔμπαλιν τῷ πειρῷ ἐξωθισμένους πελάγει, βραχεῖ δὲ ἔύλῳ καὶ ὑποσάμφω τῇν οἰκείαν προΐεμένους ζωὴν καὶ τὴν περὶ τοῦ παντὸς πρόσφασιν, τὸ ἄδύμενον, θέοντας. Τὰ δὲντεῦθεν τὶς δὲ λόγοις 10 ἐστὸν ἀριθέστατον ἐπεξίου; Πάλιν οἰκιωγαί, ὀλολυγαί, δάχρωα, σύγχυσις πᾶσα καὶ σκοτύματα, πάλιν ἀπόγνωσις τὸ νοερὸν ἐπισκοτίζοντα τῆς ψυχῆς, ἐπίκλητος διμῶς κρείττωνος⁶ ἐπικουρίας, ἀνάκλησις εὐχῶν γορέων τε, ιερῶν καὶ ἀγίων ὅστον ἐπιμνησθῆναι συνεχόμενοι τὸ πάθος. Συνέρρει γὰρ κατὰ τὰ ἐγκάρσια καὶ τὴν ναῦτην ἐπέκλυτην, κάτωθεν δὲ τὰ ιοῖλα ταύτης ἐπλημμάσει, κατὰ τὰς διεχείστας τῆς ἄλμης ἐπιφρεσθῆσης, ἀλλοτε δ' αὐτοῖς καταδύνουσα διαψιλεῖ τῷ διείθεωφ κατεβαπτίζετο. Ἐνθα δή τις προνοίᾳ τῇ ἀγαθῇ νεινίας παρτερὸς τὴν ἀλκήν, τολμηρὸς τοῖς δεινοῖς, ἴμονιάν καθιείς τοῦ ἀντλου διηγεῖται ἔξεκένου, ὡς μὴ λάμπωμεν συγκαταδύντες τῷ σκάφει. Πᾶσαι 20 δὲ τῶν ἔύλων αἱ ἀρμογίαι πρὸς διέλυσιν ἀφειόρων, τῶν γόμφων ἀτοσπωμένων. Ἐγὼ δέ τι γὰρ δεῖ τὸ πάθος ἀναξαίνειν ἐπὶ πολὺ; ἐπεὶ πανταχόθεν δλεῦρος ἐιρειστῆκει, εἴ τις ἄρα καὶ προσῆν σωτηρίας ἐλπὶς ἐλαχίστη, καὶ ταύτην ἀποβεβληκώς, αὖτος ἥδη καὶ ἀναυδος κατὰ τῶν σελίδων φρούμηγ, τὴν ἐξ βάθος κατέδυσιν καὶ ἀπόπνιξιν ἔγαργη φανταζόμενος. Ὁψὲ γοῦν πότε καὶ μόλις τῷ κατὰ τὸν Ἀκρίταν ρίφ προσενεχθέντες, θείας ἥμας προμηθείας ὑπολαβούσης, τῆς ἄλης ἔστημεν. Ἐνθα δὲπ' ἀκτῆς βάντες κύσαντές τε, ποιητικῶς τράγαι, ζείδωρον ἀρουραν, εὑμαρῶς ἐκεῖθεν ὑμῖν ἀπεδόθημεν.

30 Αὕτη σοι, ὁ φιλότης, ή τοῦ θεοῦ περὶ ἥμας συνενεχθεῖσα οἰκονομία, μαστιγοῦντος μὲν ἀεὶ καὶ σωφρονίζοντος τοῖς αὐστηροτέροις, παρακαλοῦντος δὲ πολλῷ πλέον καὶ ἀνακτωμένου τοῖς χρηστοτέροις.

14. ναῦ 16. ἐπιφρεσθῆσης 23. αἵος 24—25. ἀπόπνυξιν
28. φᾶγαι.

λδ'

Νικηφόρῳ ξενοδόχῳ Πυλῶν

Τὰ μὲν ὑμέτερα, θεοῦ χάριτι πρὸς τὸ εὐθυμότερον διεξάγεται παντὸς μὲν τοῦ λυποῦντος ἐκποδῶν ὑμῖν γινομένον, πάσης δὲ θυμηδίας καὶ τέρψιμως τὰς ὑμετέρας πληθυσμῆς ψυχάς. "Ἄφτι μὲν γάρ ὑμῖν κεισται βότρυς ὕδριμος, ἵδη μὲν θέαμα καὶ ἀμπέλων κλάδοι ἀπαιωρούμενος, πλατεῖ δὲ τῷ φύλλῳ καὶ μαλθακῷ καταπυκνίζει·
5 γος οὗτον ἡρέμα μὲν τὰς ἀκτῖνας εἰξεῖν καὶ τῇ εὐκράτῃ τοὺς ὄμηρακας πεπαίνειν θεομότητα, ἐκκρούεσθαι δὲ τὸ σιριδόν τῶν πνευμάτων, τῶν ὑετῶν, δὲ τὸ ὁμοδαιον ἐκλύειν καὶ βίαιον. ὡς μὴ τῇ πλήξει τὸν καρπὸν ἵδη θραύσσει, ἵδην μέντοι ὡς κάλλη καὶ χάριτες πᾶς γάρ οὖν, χρώματι μὲν ἀλουργεῖ κατακόρως βαπτόμενον, ἐπιει-
10 κῶς δὲ πρὸς τὸν ἥλιον ἀποστίλβοντα τῇ τε πυκνότει τῆς ὁμοίας καὶ συνθήκη καὶ τάξει κατὰ στέχον τε καὶ ὁμοιόν τε πυκνιζόμενον ἐγαρ-
μόνιον, ὡς ἔχεσθαι μὲν ἄλλην ἄλλης καὶ συνηρμόσιαι, πάσις δ' ἐνὸς πείσματος ἐξηρτήσθαι μυρίας ἀπανταχόθεν τὰς ἀποτρύπεις. οἵτινες τὸν καρπὸν συμφυῶς ἐποχεῖσθαι προβαλλόμενον, δι' οὗ τὴν τροιρήν ἐπο-
15 χειτεύεσθαι δαιψιλῆ, δλῳφος απανταχομένην ἀποχρώντως τῷ βότρυν· μήτε δὲ τῷ ἐνοειδεῖ τῇς κατασκευῆς καὶ ἀπλοῖκῷ τὸ κάλλος ἀπο-
χενοῦσθαι, αἵτε δ' αὐτῷ τοῦ πλήθους τῶν συμπληρούντων ἀπηρτη-
μένῳ ὅδέ τε κάκει διεσπαρμένῳ τὴν ἐντεῦθεν διακόπτεσθαι, χάριν.
Διμρω δέ, τό τε ποικίλον καὶ μονοειδές, εἰς ταῦτὸν κεραννύμενα συλ-
20 λαμβάνεσθαι τῇ τε τῶν μορίων πληθήν καὶ τῷ εἰς ἐνὸς κάλλους περιουσίαν καὶ ἀρμονίαν συμφέρεσθαι, καὶ ταύτῃ μὲν δὴ τὴν σῆψιν εἰς ἔαυτὸν ἐπαγόμενον καταλειπόντα δὲ τὴν γεῦσιν, τῇ λείᾳ τε καὶ μελιειδεῖ γλυκαζομένην ἱπέως καὶ διαχεομένην ὑγρότητι, καὶ μήτε προσκορῆ λίχνως τῇ σῇ προσφερόμενον [γεύσει], γίνεσθαι τῇ γαστρὶ.
25 μήτε δ' αὖ πονηρὰς ποιεῖσθαι τὰς ἀντιδόσεις. τῷ δὲ λεπτῷ καὶ τρο-

λδ' Περιλαμβάνεται ἐν φ. 96^α — 101^β τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342. 5. εἰξεῖν 8. ἥτοι θραύσσει 9. ἀλουργεῖ
11. καταστίχοντές τε συνεχιζόμενος 13. ἀπανταχόθεν
14. προβαλλόμενος 15. ἀποχρόντος 16. ἐνοειδεῖ 16-17. ἀπο-
στεγοῦσθαι 22. λείω 24. γεύσει προσέθηκε

φίμω τῆς προσφρορᾶς θάττον σε προσοικειοῦσθαι τῷ τρειρομένῳ καὶ ὅπον τὸ βαρὺ ἀποσκευαῖσθαι. Ἡδιστον δὲ θέματα καὶ μαχαίρα τοῦ φύντος ἀποτεμνόμενος καὶ ταλάροις πλεκτοῖς ἐμβαλλόμενος καὶ ληνοῖς καθ' ὁραν ἀποτιθέμενος καὶ ποσὶν ἀγδρῶν καθαροῖς πιεζό-
 δε μενος, χείλεσι μὲν εὐψελέσ τι καὶ εὔρυθμον ὑποφαλλόντων τό τε
 χάριεν τῆς ψυχῆς καὶ γεγανωμένον· τούτοις ὑποσημανόντων, τῇ δὲ
 τῶν πεδῶν ἀμφιβαδίς μεταβάσει καὶ πλήξει ἄρσει τε καὶ θέσει
 τὸ ὑγρόν ἀποθλιβομένων. Ἐν τούτῳ μὲν οἶνος ὑτορρέων γλυκὺς
 καὶ φόρφριμὲν ἀπαλῷ τε καὶ συνεχεῖ γαργαλίζων τὴν ἀκοήν, διτότ'
 10 Ὅγδιαν κρουνοῦ τὸ γλεῦκος τῷ προῦποροςύσαντι μάλα προικυῶς ἐπεισ-
 φέη καὶ πλήσσῃ μὲν τὸν μεταξὺ συνεχῆ μέρα καὶ ἔθρυπτον διὰ τὴν
 τῶν συμπιπτόντιον λειώτητα σφροδρῶς ἄγαν ἀπόπαλλόμενον, ἐπιται
 δὲ τῇ πλήξει τὸ φόρφριμα, τῷ δὲ διηχεῖ τοῦ μέρος διαβιβαῖται πρὸς
 τὴν αἴσθησιν· ὃ καὶ πολλάκις τῇ τοῦ ἄγγους κοιλότητι ἐνστρεφό-
 15 μενον ἀγακλώμενόν τε πρὸς ἕαυτὸν εὐψελῆ τινα καὶ πραεῖαν αὐτοῖς
 ὡσὶν ἐνιχεῖ τὴν ἥχον. Τέρπει δὲ τὴν ὄψιν φονικῷ χρωμνόμενος
 χρώματι, πρὸς δὲ καὶ τῷ λείρῳ τῆς ὕσπειρος καταθέλγει καὶ γαληνῷ,
 γεῦσίγ τε πολλῷ τε πρότερον καὶ τὴν ταύτην συνεφευγμένην κατα-
 λεσίνει ἀφήν προσφερόμενον καὶ πᾶσαν ἀπλῶς ἀναφεύεται τὴν ἥδο-
 20 γήν, ἀπάσις κατανείμας ἔαυτὴν ἐντρύφημα ταῖς αἰσθήσεσιν, ἀλλὰ
 δὴ καὶ πάθους τοῦ ἀπὸ τούτου μεστὸς καὶ ἀκροῖς ἐπιστρεφόμενος
 χείλεσιν ἐπιπολῆς καὶ λευκὸν ἀφρίζων ἀμυδρὸν τέ τινα σιγμὸν τῇ
 τοῦ ἐναπειλλημένου πνεύματος ἐκφρίσει προχέων, ὃς ἥδεσθαι
 μὲν τὴν ὄψιν τῷ τε κυρτῷ καὶ κούρως ὑπολευκαινομένῳ τοῦ βρά-
 25 οματος, ἥδεσθαι δὲ μᾶλλον τὴν ἀκοήν τῷ χειρομένῳ τῇ ὄψει φορή-
 ματι.

"Ἄρτι δὲ σῖτος ὑμῖν, ὃ μὲν ἀσταχύων ἔτι ποσί τε βοῶν καὶ τῶν
 ὄργανων τοῖς πρὸς τὴν θρύψιν ἐπιτηδείοις εὐ̄ μάλα τριβομένων ἀπο-
 κρινόμενος, ὃς ἀνέμω τὸ λοιπὸν τόν τε παρπόν καὶ τὰς ἄχνας ἐπι-
 30 τετράφθαι διακρινοῦντι, ὃ δὲ ταῖς ἀμάξαις αὐτοῖς δράγμασι πρὸς
 τὴν ἄλλω συγκομιζόμενος, ὃ δὲ ταῖς ἀποθήκαις ἥδη ταμευόμενος,
 σιτῶνες ἐπὶ τούτοις ἀναπτεταννύμενοι, ταμίας τε καὶ πρυτάνεις γηθο-

- . 1. θᾶττον 2. μάχαιρα 3. πλεκτῶν 9—10 διπόταν τὸ προσφροτεύσαντι 11. πλήση 13 τὸ δὲ 15. πραεῖων 21. τὸ ἀπὸ ἐπιστρεφόμενος 22. χείλεσιν 24. τὸ κυρτῷ διορθωτέον 27. ποσὶ τὲ 30. δράμασι 34. ὑποθήκαις

σύνῃ τοὺς καρποὺς ἐκδεχόμενοι καὶ τοῖς Δήμητρος ωραίοις μεγαλοφρονοῦντες φιλοτιμίμασι.

"Ἄρτι δὲ κυνηγέσια συγκροτεῖται καὶ κατ' ἀγροτέρων ὑμῖν θηρίων ὅπλα παρασκευάζεται καὶ ὅπαλον καθίσταται καὶ μάχαιρα καὶ δόρυ θήγεται καὶ ἄκοντιον εὔτρεπτίζεται, συγκροτοῦσί τε τῶν τούτων τοῖς ἔξισκημένων ἐσμὸν ὅσον οἰκετικόν, ὅσον ἐλευθέριον, ὅσον θητικόν, ὅσον αἴματός ἡμετέρου, ὅσον ἀπλῶς φάναι τῶν διώκειν εἰδότων συνεξοφροῦν κατὰ τῶν ὑπεροχειμένων λόφων καὶ ναπῶν ἐκστρατευειν, τὰ τ' ἄλση καὶ τὰ συνηρεφῆ τῆς οἰλῆς περισκοπούμενοι τάξαντές με στοιχηδὸν ἔαυτούς, ὡς βραχεῖ διεστάναι τῷ διαστήματι ἐν κύκλῳ τῷ ἔσθι ὅτε περισφίγγοντες καὶ οὕτω τὸ λάσιον, ὡς ἀντὶ τὸς ἀπολαμβάνοιτο τούτου τῇ θῆρᾳ, διερευνώμενοι, πρὸς τὴν μεταδίωξιν Ἱενταῖ, Καὶ κυνιδίων ὅσον πρός τε δρόμον καὶ θῆρας ἔξιχνιάζειν οὐκ ἀγεννές, ὑμῖν συμπαρομαρτοῦν καὶ τοῖς ἵχνεσιν ἐφεπόμενον τοῦ θηράματος, ἀμόχθιως ἡμᾶς ἐπισπάται καὶ ποδηγεῖ, αὐτῷ 15 προσάγον τῷ ζητουμένῳ. Ἐντεῦθεν δρνισι μὲν πολλάκις ἀπρόοπτος δλεθρος μιμηχάνηται ἢ τοῖς Ἱρηξι κατειλημμένοις ἢ ταῖς πάγαις ἐναπειλημμένοις. Ἡδη δέ που καὶ λαγωὸς ὑπὸ ἀμφικόμῳ τῷ θάμνῳ προσλιπαρῶν, ἐπεὶ ποτε ψόφου τῶν ἐχθρῶν ἥκεν εἰς αἴσθησιν, σφοδρῷ τῷ δέει καταπλαγεῖς, κέχρηται μὲν τῇ διὰ σκελῶν σωτηρίᾳ, 20 πολλάκις δ' ἔαυτὸν τοῖς ἐπιβδύλοις ἐφώρασεν, οὐκ' ἀν ἄλλως οἶσι τε ὧν ἐνσχεθῆναι τοῖς ἀγρευταῖς [καὶ] ἔαυτὸν ἀθλιον τῷ κακῷ περιέπειρεν. Ἐνθα δὴ καὶ κυνὸς ἀφεθέντος αὐτῷ ἔστιν ἴδειν ὑπερήδιστόν τε χρῆμα καὶ θυμηρέστατον· δὲ μὲν ἐμπροσθεν κατὰ δυσβάτων χωρίων καὶ χαραδρωδῶν ζωῆς ἐφέσει κατατεινόμενος ἔαυτόν, δτέ 25 μεν δωπάς τε καὶ θάμνους καὶ δρῶν σκολιότητας ὑποδύεται, πετρῶν τ' ἀποτόμων ὑπερχόμενος χηραμοὺς ἀσπασίως ἐκφυγγάνειν τὸ δυσμενὲς κατεπείγεται, δτὲ δε πεδιάσιν ὑπτιουμέναις μέχρι πολλοῦ ἐνισχόμενος, ἐπεὶ πανταχόθεν μυρίον ὅσον ἔαυτῷ συνορᾷ τὸ κακὸν ἐπικείμενον, τείνεται μὲν ἵθιν δέρν τὸ διώκον δην πρὸς ἔαυτὸν ἐπιστρέψον, ἀθρόαις δὲ πρὸς τὰ ἐγκάρδσια κλίσεσιν ἐξέκρουσε μὲν τῶν θηρευτῶν ἔστιν ὅτε τὸ ἔντονον καὶ ἐξέλυσε, κατ' εὑθυωρίαν ἐκτεινομέ-

5. ἐσμὸς 6. φάγαι τῷ 10. ἐγκύκλω 11. θῆρα 12. Ἱενταῖ
ται 15. προσάγων 16. Ἱρηξι 21. καὶ προέσθηκα 27. πεδιάσιν

νον, θευτῷ δέ τὸν δραστὸν μετατρέψεται. Οὐ μὴν ἐξ τέλος ἔνιστε τὸ τῆς πινυουργίας τούτῳ προῦχόφησεν, ἀλλά τι μάρος τῶν ἐπελεύθερον παρικρουσάμενος, οὔκτῳς τῷ λοιπῷ πρωτεῖσται ἢ καιρίαν ἐγγειοιδίῳ πλήρεις ἢ κυνὸς γεγενημένος ἐπίταγμα ἢ φυτάλῳ
5 τοῦ τόνου παραδυθεὶς σάντανθεν δόξον ἀλόσπιτος γεγονός. Καθάτερος γὰρ ἐν σταδίῳ τῆς ιδιαίτερης συνισταμένης βοῆς τε συμμαχοῦς ἀναρριψόμενός, οὐ γὰρ φαῦλον ὅμην οὖδ' ὄλγον τὸ τῆς ἀγωνίας ταυτότερον παραμένειν ἔργον οὐδὲ γὰρ ἐτέρωθί ποι τὰ ἄκιλα προσπάθετα
10 τῆς διατάξεως, αὐτῆς δὲ τῆς τοῦ φεύγοντος ὡς τι μεγαλοπρεπέστερον ὄμην ὑποκειμένης ψυχῆς, πάντα μὲν κάμιτον ὑποκλειστούσης, πρὸς ἕαυτὴν δὲ συντόνως ἄγαν καὶ πεπονημένως τὸ ἐτικεύμενον ἐκκενούσης. Τίς δηὖτε ἡ ἡμέραι αἰδοῦσι τὸ θήραμα γίνεται, πῶς δ' ἀν
15 δύνατος τὸ σφροδόν τῆς ἡδονῆς παραστήσαιεν καὶ ἐξαίστον, ὅλος μικροῦ τῆς ψυχῆς ἔστι θεούσης καὶ κατατεινομένης τῇ τε θήρᾳ προσεγγίσης καὶ τῇ νίκῃ γαρθρωμένης;

'Ακίλη τὰ μὲν δηὖτε πατέρα τὴν ἔπειταν οὕτω, πολλεινότατε καὶ ἀξιέραστε. Τί δ' ἀν τις, ὃς οἱ παροιμίαι ψησίγ, πρῶτον εἰπεῖν ἢ
20 οὐτατον τῆς τέρατρος ὄξιον εἴποιεν, διότι δηὖτε τῇ τοῦ πελαίγοντος
διτίφιον καὶ ἀχανεῖ προσπάτειν οἶδε τὴν δύριν ἐρείδουσιν, διτὲ μὲν
γαλήνῃ περιστοιχίομένου βαθείᾳ; τῶν πνευμάτων μὲν ἡσίος ἀπομα-
ραγομένων καὶ τὸ τῆς ὁντοτητὸς πατεύνασάντων δέξι, ἀναπεπτιμένης
δὲ τῆς ἔνορᾶς οὐσίας καὶ οἷον πρὸς τὴν ἐκ τῆς σφροδοῦς πατακοιμίζο-
μένης ἀνάπτωνται τιμαχῆς λείως τε καὶ ἀκριβῶς πρὸς ἐπίπεδον ἀστε-
θημένον τε καὶ διμάλες ἀποτεταμένης, ἀτε δὴ [τοῦ] τοιχίνοντος
25 τέως ἀπηλλαγμένης, ἵνε τῷ λείῳ τῆς φύσεως καὶ διαφανεῖ ἀκτίς
ἥλιακὴ παταρρέουσα ἀμήχανόν τινα τὴν μαρμαρυγὴν ἀνακλᾷ χρώ-
ματί τε λαμπρῷ καὶ χρυσοειδεῖ τὸν ὀφθαλμὸν ἐστιῶσα καὶ πάντη
πρὸς ἕαυτὴν ἐπιστρέψουσα, διτὲ δὲ πνεύμασιν ἡρεμούσις ἔσθ' ὅτε καὶ
λαβροτέροις κυματινομένη, ἀλλοτε μὲν κωιρῷ ποριρύρουσα πάντα
30 ἥψοῦ τε κορυφουμένη καὶ πρὸς τὸ βάθος παλιννοστοῦσα οὐδὲ ἐτέ-
ρωσε περιρρήγνυται, ἀλλοτε δ', ἐντονώτερον ζεφύρου ὑποκινήσαν-
τος, θρύπτεται μὲν τὸ κῆρα, ταῖς τῶν ἀνέμων βίαις περιρρηγνύμενον.

1. ἔνισται 5. παραληθεῖς 6. γὰρ διαγραπτέον 9. φέγγον-
τος 12. ἀιδοῦσι 23—24. ἀπευθυμένον 24. τοῦ προσέθηκα
30. παλινοστοῦσα 31 περιρρήγνυται

τῇ δ' ἀφρόδει τὸ κυανοῦν ἐπιμιθιρυζόμενον χρώματι θέαν οὐκ
ἀτερπῇ τῇ ποικιλίᾳ παρέχεται.

Πόσης δ' οὐκ ἂν εἴη παραίτιος ἡδονῆς καὶ ναῦς, ὅπατι μὲν ἐποχου-
μένη, κύματι δὲ συνορχουμένη, ἔλαυνομένη δὲ πνεύμασιν, ὁθώναις
ἢ ἱματῖσι περιτεταμέναις καὶ σχοίνοις διελκυσμέναις μακραῖς, βρα-
χεῖ δὲ ἐνθρησκεύεται θινομένη μακρὰν δέσμως τε ἄγαν ἕπει τῆς ὑγρᾶς
ἰλασθμανονται καὶ στήσεται παρατέμπουσα τὰ ἀγάγια; Καταγο-
τεῖται δὲ αὐτὸς τούτοις καὶ ἀκοὴ πρὸς ταῖς πίκταις συγνοῖς ἀμα καὶ
μακλακοῖς φοιτίμιαις τε καὶ ιρούμιαις προξαρασσομένης τε τῇ γῇ τῆς
Θεᾶς αἱ τὸ θηραῖνον καταθηανούσης, οὐδίς τοιούτης ἐκ παιλιφροίας
ἔμπειλιν ἀντιθουμένης. Εἰ δὲ αὐταὶ τις θεῶν καὶ τῇ τῶν ἰχθύων
ἄγονται ἔλοιτο προσανασχεῖν, πῶς οὐκ ἂν ἀμύθητον σχήπι τὴν ἡδο-
νήν, τὸν μὲν ἄρτι τῆς γένυος ἀθλιον ἔξαρτώμενον δρῶν τῆς
τ' ἐν ἀλλὶ διατοξίῃς ἔλεεινῶς ἀποσπάμενον, σκαρφοντα μέν, ἀνή-
τοντα δέ, ἐπὶ βραχὶ δὲ τοῦ ἀρέος κατορχησάμενον δσον ἀπορρα-
γέντα τῆς φίλης αὐτῷ διαμίτης πρὸς τὴν πολέμιαν χώραν ἀποπεμ-
φθῆναι, τύπτοντα τε τοῖς ἀκροῖς καὶ τὸ ὑστερόν ἐπιτρί-
βοντα. Οὐκ ἀηδὲς τοῖς ὄρῶσιν ὑποτείνει τὸ θεῖανθα τόνδε βρόχοις
ἀφύκτοις ἐνισχυμένον καὶ θοίνηγ ὑμῖν μεγαλοπρεπῇ παραπεναζό-
υο μενον.

Τοιαῦτα μὲν τὰ θεῖαντα τί γάρ δεῖ πλέον ἐνδιατρύειν τῷ λόγῳ;
οὗτοι πολυτελῆ καὶ εὐρόσυνα. Καὶ τί γάρ οὐ τῆς θριετέρας περιφρα-
νέας ἐπιέιται, ἥμιν δὲ τῆς μὲν τοιαύτης παντίτασιν ἀπηρημῶσθαι
ὑπερώντης τε καὶ ἀνέθεως οἶόν τινι συνεσχῆσθαι φρουρῷ, ἐκάστῃ μὲν
ὡς τῶν αἰσθήσεων ἀναστελλούσῃ πρὸς ἔστιγν; ἀλλ' οὐ διή τινι οὖν δια-
γεούσῃ τῇ χάριτι, δειγῶς δὲ μῆλον παιζούσῃ καὶ πᾶσαν λειότητα
περικόπτεσθαι καὶ διάχυσιν. Οὐ μὴν διὰ τοῦτο καὶ χάριτος ὁ βίος
ἀπάσης ἥμιν ἀμοιδος, ἀλλὰ τρυγάται μὲν καὶ ἥμιν ὁ τῆς σοιρίας καὶ
ἀποθλίβεται βότρους, οἶνον ἀποστάζων ἀκήρατόν τε καὶ ἥδιστον καὶ
ζοῦ ὅλῳ βίῳ τὴν εὐφροσύνην συμπαρατείνοντα, σῖτος δὲ συγκομίζεται
λέξεων τε καθαρῶν ἐκλογὴ καὶ δοκίμων καὶ τ. τῆς Ἑλληνικῆς καλ-
λιεπείας εἰλικρινέστερον, ὅσον τε γάρ ἐν τῇ φύσει θεωρούμενον συ-
νεστῶσαν φιλοποείαν αἴρειν ἐπαγγέλλεται. Πρὸς ἐν οἷν ἥμιν, τὸ
τῶν λόγων ἔργον, τὸ πᾶν τῆς σπουδῆς ἀναλίσκεται. Ἐντεῦθεν οὖν

12. προσανάσχειν 19. θέαμα τὸν δὲ 24. τέ 28. ἄμυνος.
30. συγγομίζεται 31. τῷ τῇ 32. ἐν τοῖς 33. αἴρειν

ἀγαπνέομεν λόγοις, σιτούμεθα λόγους, πίνομεν λόγους. Τοιαῦτά συι βραχεῖ φάγαι λόγῳ καὶ τὰ ὑμέτερα. Εἴη δ' οὖν ἀμφοῖν ὅμως δικαίνειν ψυχῇ τε γαὶ σώματι καὶ τοῖς καθ' ἑαυτοὺς ἀγαθοῖς ἐνευθῆνοις ἄλλιστοις εἰς τὴν αὐτοφείλη θέαν διαφυλάττεσθαι. Γέ-
5 γοιτῷ· ἀμήν.

λε'

κοιτανίτῃ ἔκπεσόντι παραμυθητικός.

Ποδὸς μὲν ἄλλον τινὰ τῶν ἀγεννεστέρων τὴν παραίνεσιν ποιου-
10 μέν φορτάχα πλειόνων ἄντι καὶ μακροτέρων ἐδέησε λόγων, πείθειν ἐπιχειροῦντι μὴ κατατίπτειν ταῖς συμφοραῖς· ἐπεὶ δὲ πρὸς σὲ γρά-
φειν δὲ καιρὸς ἐκβιάζεται, ὃς μὴ ὅμοιον ὑπὲρ τριπούτων ὑμῖν κατα-
τεῖναι τὸν λόγον. Πλὴν ἀλλ' ἐπεὶ βάσκαινος τύχῃ καὶ δαίμονι πο-
νηθὼς ἀεὶ βασκαίνον τοῖς ἀγαθοῖς ὑμῖν ἐπεβούλευσεν, ἐγὼ μὲν οἶμαι
μηδὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων παρηγορίας δείχεσθαι λό-
γων· οὗτος ὑμῖν τὸ μεγαλόψυχον καὶ γενναῖον προσεῖναι πεπίστευ-
κα· εἰ δ' οὖν, ἀλλὰ βραχέα τινὰ προσειπόντα καὶ ὅσον φιλίας ἀφοσιώ-
15 σιασθαι νόμον, σιγήσομαι, μὴ λάθω κατὰ τὴν παρουμάν γλαυκας
ἐς Ἀθήνας κομέσθων. Λεινὸν γάρ τῷ ὅντι καὶ παγχάλεπον τὸ συμ-
βάν, πᾶς δὲν τις ὀλοφυρόμενος εἴποι. 'Ανηρ ἐπ' εὐλαβεῖσα καὶ χρη-
στότητι γνώριμος, πρὸς δὲ συγέσει καὶ ἀγχινοίᾳ καὶ τῇ λοιπῇ ἀρε-
τῶν κοσμιότητι τὸ σεμνὸν ἑαυτῷ περιποιησάμενος καὶ ἐπίσημον, οὐ-
20 τος φθόνου γέγονεν ἔργον, ἀπορραγεῖς μὲν βασιλείφιν, ἀπορραγεῖς
δὲ βασιλέων παρουσίας. Τί γὰρ εὐδαιμονέστερον γένοιτο τῆς περὶ
βασιλέα διατριβῆς: βιαστικῶς διατασθαι, μεγαλοπρεπῶς ἀμφιέν-
νυσθαι, οἰκειότητος μετέχειν βιαστικῆς. Λεινὸν μὲν τοιούτων ἐκτὸς
γενέσθαι, φημὶ κάνῳ, ἀλλὰ δεινὸν τίσιν; 'Η δῆλον, διτι τοῖς χαμαὶ
25 ἐοχομένοις, τοῖς ἀπὸ γῆς καὶ τῇ γῇ συντετηκόσιν, ἀλλ' οὐ τοῖς
πρὸς οὐρανὸν ἀνανεύοντιν, οἷς ἔχεισθαι μὲν τῶν ἐν ποσὶν τῇ πᾶσα
σπουδῇ, οὐκ ἀλέγειν δὲ τῆς ἐλπίσι μαχαριότητος, καὶ τῇ παρκὶ

3—4. ἐν εὐθηνομένοις λε'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 101ε -106ε
τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil gr. 342. 6. ἄλλον τιγα 13 οὗτο
21. παρρησίας 24. τῇ διηλονότι 27. σπουδῇ· ἀλ γεῖν μετὰ
τὸ λ ἀπεξεσμένους ἐνὸς γράμματος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΙΟΣ
Ιωάννης ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

μὲν ἀνεγδύτως ὑπηρετεῖσθαι καὶ φιλοπόνως, ἀλλ' οὐκ ὁργάνῳ κεχρημένοις ταύτῃ πρὸς τὴν κτῆσιν τῶν ἀγαθῶν, τοῦ πνεύματος δὲ παντάπασι κατολιγωρεῖν, μὴ δ' εἰ τοῦτ' αὐτό, πνεῦμα, ἔχοιεν εἰς νοῦν ποτε βαλλομένοις, ζωῆς δὲ ἀντιποιόυμένοις ἀλόγου καὶ βδελυφᾶς.

ὅ "Οσοις μὲν οὖν αἱ ἐλπίδες καὶ διὰ τοῦτον τῷ νῦν αἰώνι συναπολήγουσι παιζέτωσαν ἔαυτῶν καὶ παιζέσθωσαν, παντὶ σθένει μὴ διαμαρτάνειν τῶν καὶ διὰ τοῦτον τῷ νῦν αἰώνι μηχανώμενοι, καταβεβλήσθωσαν δὲ τοῖς ἐνάντιοις καὶ ἐκλελύσθωσαν, αἰσχρῶς ἄγαν τοῖς λυπηροῖς καταπίπτοντες· δέ γε γλυκύτατος ἐμοὶ καὶ δέ τε κἀγαθὸς

10. Ιωάννης μηδὲν τοιοῦτο μηδ' ἐν νῷ λάβης, μὴ τί γε πάθης. Οὐ γάρ σοι τοῖς παροῦσι τερπνοῖς δὲ νοῦς ἐναπερείδεται ἄγαν περιπαθῶς, ή δὲ τῶν ἐστώτων ἔφεσις καὶ μελλόντων οὐ κατὰ πάρεργον διεσπούδασται. Τῶν ἀκηράτων-τοιγαροῦν ή ἐλπίς καὶ μονίμων ἀγαθῶν παραθραυνέτω τὴν ἐπὶ τῇ τῶν ὅροντων καὶ λυομένων λύπην ἀποτυγίᾳ. Οὐδὲ γὰρ εἰς ζημίαν τὸσοῦτον ὑμῖν ὄσον εἰς κέρδος ἐλπίζεται, οὐδὲ τοιοῦτον νῦν ἀπεβάλου οἵα·σοι θεὸς διὸ Χριστοῦ ταμιεύεται. Οὐδὲν τῶν ἀπὸ τύχης ἀνιαρῶν τῇ τῶν θείων εὐφροσύνῃ ἀντισηκούται, μετὰ Παύλου βοῶ σοι, τῆς θεοκαρκανήτου γλώσσης καὶ διανοίας, ως οὐκ ἄξια τοῦ νῦν καιροῦ τὰ παθήματα πρὸς τὴν ἀποκαλυφθησομένην τοῖς ἐνταῦθα κακοπαθήσασι δόξαν. 'Αλλ' οὐγ' ὑπὲρ Χριστοῦ, φαίης ἀν ήμιν, τὸ παθεῖν, τὸ πᾶν δὲ φθόνος ἵσχυσε· καὶ δέ ημῶν. Εἰ μὲν οὖν τῷ τοῦ Χριστοῦ πόλεμῷ καὶ τῆς αὐτοῦ πόλιτείας ὀλέθρῳ πέπτωκας, θαρρεῖν δέον καὶ μέγα φρονεῖν ἐπεγκαυχᾶσθαι τε τῷ πτώματι δις λαμπρῷ τινι νίκῃ καὶ περιφανεστάτῃ. 'Ανιαθήσῃ, καταβληθήσῃ καὶ σκυθρωπάσεις ὅλως, ἀλλ' οὐ διαγεθήσῃ, μᾶλλον [δὲ] καὶ σκιρτήσεις ἐν πνεύματι, ἀγαλλιώμενος ἐν τῷ Κυρίῳ ως δι' αὐτὸν κινδύνοις ὀμιληκώς. 'Ἐγὼ μὲν οἶμαι· τί γὰρ τῆς συμφορᾶς ήδιον ταυτηζὶ γένοιτ· ἀν ή θυμηρέστερον τῷ γε μὴ πάντη σωματικῷ καὶ χαμερπεῖ τὴν ψυχήν; Πάντως γὰρ οὐδὲν οὕτω τὸν μαιφόνον

30 ὑμῖν ἐπανέστησεν ὡς ή περὶ τὸ θεῖον ὑμῖν διστόης εἰλικρινῆς καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦτον ὡς μιαρὸν ὑπεροψίαν καὶ ἀσεβῆ. Εἰ δ' ἀλλως τινὶ βασκανίᾳ διαβληθεὶς τὴν ἀτιμογ ταυτηνὶ ὅντινι ὑπέσχεται, οὐδὲ τοῦτο, εὖ ζει, μικρόν, ὥτε τὸν θεῖον ἐκκαλέσασθαι τοῖς γ' εὐχαρί-

· 3. (καὶ κατωτέρῳ) μὴδ'. 4. ποτὲ 10. μὴ τί γε 24. τῇ νίκῃ
26. δὲ προσέθηκα

στως καὶ καρτερικῶς τὰ συμπάντοντα δεχομένοις. Ἐπεὶ καὶ τὸν Ἰόβ· δεῖ γὰρ, οἵτινες τὸν γεννάδαν ἔκεινον εἰς μέσον ἐν καιρῷ παραστῆναι, τὰ οἰκεῖα τοῖς δακνομένοις ἐπιδεικνύμενον τραύματα, τοῦτον οὖν οὐ τῷ διὰ Χριστὸν ὑπέχειν δίκας τῷ ἔξυπτηκότι εἰς τοσοῦτον δόξης ἔγγνωμεν προσέλθοντα, μόνον δ' ὅτι τὸ φεῦδος κατὰ τῆς ἀληθείας ἀπεθρασύνετο καὶ θύρονος κατὰ τῆς ἀρετῆς ἐστρατήγει, καὶ ταῦτα οὐχ' ἐνὶ κριτικούμενος ὑπλω, οὐδὲν πάσῃ δὲ τῇ τοῦ ἀνδρὸς περιουσίᾳ οἷον ἀμάχῳ τινὶ ὑπλῷ καὶ καρτερῷ πρὸς τὸ οἰκεῖον κιταζομέσα-
μενος βούλημα καὶ τούτῳ θωρακισθείς, ἐμπίπτει τῷ ἀδιψαντίνῳ
10 ἔκεινῳ ἀνδρὶ. Τὰ δ' ἔξης δῆλα, καὶ νῦν οὐγίστωμεν. Οὕτω τοσού-
τοις ἐτρώμης κακοῖς, καὶ ταῦτα Χριστιανὸς [ῶν,] ὃς οὐδέν [μᾶλλον]
15 ἕδιον ὡς τὸ πλήσσεσθαι πρὸς τοῦ ἔξιτοντος διὰ τὴν χάριν [Χρι-
στοῦ], δσοις ἔκεινος, ἀνὴρ οὐ νόμῳ πατιδάγωγούμενος, οὐδὲ χάριτι
στηριζόμενος, μόναις δὲ ταῖς ἐμφύτοις τῶν ἀγαθῶν ἐντοίς δεόντως
20 χρησάμενος καὶ οὗτῳ τοῦ ἀγτιπάλου περιγενόμενος. Οὕτω κτημά-
των, ἀνδραπόδων, παιδῶν τῆς τ' ἀλλῆς ἐφέστης περιουσίες καὶ τε-
λευταῖον [οὕπω] πληγὴν ἐπλήγης ὅντως χαλεπὴν καὶ θρήνον ἀξίαν,
25 ὡς ἐντεῦθεν σφόδρα βδελυκτὸς καὶ δυσάντητος ἐπὶ τῆς κοποίας ἀντὶ
τῆς πρὸν πορφύρας καὶ τῆς ἀλλῆς εὐδαιμονίας ταλαιπωρεῖσθαι γυ-
ναικί τε καὶ φίλοις προκεῖσθαι, φεῦ τοῦ πάθους, ἀποτρόπαιόν τε ὄμοιον
καὶ ἐλεεινότατον θέαμα. Τούτοις οὖν παρατιθεὶς παρὰ φαῦλον ἥριτσῃ
πάντως ὅτι μηδ'οἶσι τ' ἐστιν ἔκεινοις διλοις συγκρίνεσθαι τὰ νημέτερα.
Αλλ 'οὐχὶ τῆςκαθ' ἔκεινον ἀπολαύσεως ἔκπτωσις τοῦ ἡδέος τάχ' ἀν εἴ-
ποις παραπενάζειν τὴν ἀθυμίαν, τὸ δὲ μηκέτ' ἔξειναι πλείους εὐεργε-
30 τεῖν· οὗτος γάρ δὲ τῆς τοιαύτης εὐπρομένεις καρπός: 'Ορῶς δέ φησιν ὁ
μέγα τε ὅν καὶ μακάριον τῶν παρ' ἔκειτον μὲν τοῖς ἐνδεῶς ἔχοντις
μεταδιδόναι καλῶν, ἀντιλαμβάνεσθαι δὲ φίλων, συγγενῶν, γνωστῶν,
ἢν περιαιρουμένων καὶ ἡταῖς ψυχὴν κακῶς ἔχειν πᾶσαν. εἰναι ἀνάγ-
κην. Τί γάρ λοιπὸν πρὸς ἀγαθοεργίαν ὑπόθεσις; 'Ἐγὼ δέ τέ φημι;
35 'Οτι μακρῷ βέλτιον, οὔμενον δσον εἰπεῖν, τοῖς τοῦ βίου μιοχθηδοῖς
ὑπὲρ ἀρετῆς ἐταξόμενον μὴ τῆς ἐν ἐλπίδι κειμένης ἀπέλαπτα εἶναι
μακαριότητος ἢ τοῖς παροῦσιν ἐνευθήνομενον ἀγαθοῖς πονηρᾶς

2. γένναδα 11. ὃν προσέθηκα, οὐδὲ μᾶλλον προσέθηκα
12—13. Χριστοῦ προσέθηκα 24. μὴν ἔτι. 30. οὐ μενοῦν
31. ἀπέλπιδος

ὑποτρέφειν τοῦ μέλλοντος τὰς ἐλπίδας, καὶ πρὸς ἔτι γε μὴν κακῶς
ἢ στενούμενον χάριν εἰδέναι τῷ συφῶς τὰ ὥμετερα ταλαντεύοντι ἢ
πλιτυνόμενον εὐεργετεῖν δοκεῖν. Στένωσις μὲν γάρ οἶν συσφίγ-
γονσα τὴν ψυχὴν καὶ τῆς πρὸς τὴν ὑλην ὅυῆς τε καὶ νεύσεως ἀνα-
5 στέλλουσα εἰς ἔαυτήν τε εἶναι συνάγει καὶ ταύτῃ παραπέμπει θεῷ
πλατυσμὸς δέ, διὰ τῶν αἰσθήσεων πρὸς τὰ ἔνυλα διαγέων καὶ τού-
τοις συντήκων δι' ἥδιονῆς, λανθάνει θεοῦ καὶ τῶν θείων ἀπομακρί-
γον. Καὶ μὲν εἰς ζήτησιν ἀπὸ τοῦ ἀπαίνυνομένου τὰ δυσχέρη διε-
γέρεται, μὲν δὴ τέως ἀλγυνομένη, καὶ τούτῳ τάχα ποτὲ περιτυχὼν
10 ὁ ταῦτην πεπονιθώς ἐμακάρισέ τε τὴν πρόξενον, καὶ λοιπὸν ὡς κα-
λῶν αἰτίων ἥσπασατο, ὃ δέ· καὶ γάρ αὐτάρκης ἔδοξεν ἔαυτῷ· κατὰ
μικρὸν εἰς λήθην θεοῦ· καὶ ἀμνηστίαν κατέσυρε παντελῇ τὸν ἀποίξ
τῶν παρόντων ἔχόμενον. Ἄλλως τε δὲ τὶς οὐκ οἶδεν, ὅτι οὐ τῷ
μεγέθει τῶν δωρημάτων ἢ τῷ πλήθει δὲ εὐεργέτης ἵπο γε κριτῆ
15 τῇ ἀληθείᾳ χαρακτηρίζεται, ἀλλὰ τῷ μεγαλείῳ τῆς προαιρέσεως
καὶ μεγαλοπρεπεῖ. "Ος δὲ ἀπάσης αἰσχρότητος καὶ μικρολογίας
ἀπηλλαγμένην ἔχει ψυχὴν, ὃς γε κάν μηδὲν οἶστος τ' ἢ συγνειςφέρειν
εἰς πολλῶν περιποίησιν, οὗτος δέ σον γόνυν ἐπ' αὐτῷ τὸ πᾶν ἀπὸ τῆς
προθυμίας εἰςήνεγκεν. "Ο καὶ μόνον αὐταρκες ἀρέσαι θεῷ τὶς οὐκ
20 ἄν εὖ φρονῶν συνομολογοίη τῷ τὴν ἑκάστου ἕνγοστατοῦντι προαι-
ρεσιν εὖ τε καὶ ὡς ἔτερος ἔχουσαν; Θύ γάρ ἐκ τῶν παρ' ἄλλοις κει-
μένων, ἐκ δὲ τῶν ἐν ἥμιν αὐτοῖς τὴν τῆς ἀρετῆς ἐργασίαν ὃ θεὸς
ἀπαιτεῖ, οὐδὲ μιρίας τέ καὶ δαψιλεστάτας τῶν χαρίτων διανομάς,
ἀλλὰ τρόπον χρηστόταπον καὶ πρὸς ἔλεον ἐτοιμότατον, τὸν ἀναφαί-
25 ρετον θησαυρὸν καὶ παντὸς ἀνώτερον τοῦ ἐπιβουλεύοντος. Εὐπρε-
πῆ τοιγαροῦν καὶ αὐτὸς καὶ παρεσκευασμένην ἔχων τὴν καρδίαν
εἰς μετάδοσιν ἀγαθοῦ, οὐδὲν δεῖ σοι λαμπρᾶς τῆς τύχης εἰς εὐεργε-
σίας ἐπίδειξιν. Εἰ γάρ τι καὶ τοῦτο συνοίσειν ἔμελλεν ἥμιν εἰς χρη-
στότητα, οὐκ ἄν ποτε, εὖ ἴσθι, πεῖραν λαβεῖν ὃ τὴν ἥμετέραν ζωὴν
30 αὐθαιρέτως οἰκονομῶν τῶν ἀνιαρῶν συνεχώρησεν, ἀλλὰ δεινὸν ὃ
τῆς κεφαλῆς κόσμος περιαιρούμενος καὶ τὸ πιναροῖς περιεστάλθαι
δυσκοις, δσῳ δὲ τὸ τῆς ζωῆς ἥδὺ ἀποκλείοντα, καὶ ταῦτα μηδὲν
ἔαυτῷ τῆς καταδίκης ἀξιον ταυτηςὶ συγεπισταμένω; Τί δαί, τοσοῦ-

17. οἵς 18. περιποίησιν τὸ δσον 26. ἔχων ὀνομαστικὴ ἀπό-
λυτος γραφεῖσα πάντως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως

τον ἄρα δεινὸν τὸ συγκοινωνεῖν τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους; Ἐγὼ μὲν υἱός οἶμαι, πρός γε σὲ τὸν λόγον ποιούμενος. Εἰ δὲ καὶ βίαια ταῦτα καὶ τυραννικῆς ὠμότητος γέμοντα, τὶ ἄρα καὶ χρὴ δρᾶν ἢ τὸ δράσιος ἐλπίζειν μετατεθήσεσθαι πρὸς τὸ εἴθισμον; Φιλεῖ
 γὰρ οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων, ὥσπερ τῶν χρηστῶν, εὔτω καὶ τῶν λυτηρῶν, ἐν ταῦτῃ τι μένειν. Κατακομιστέον σου τὸ λυποῦν καὶ καθάπαξ ἀποσκευαστέον τὸ διοχλοῦν, προσθήκην δέ σοι παρηγορίας μᾶλλον, ἀλλ' οὐκ ἀνίας φρερέτω καὶ μὴ πακουργίας, εὔσεβείας δὲ καὶ δικαιοσύνης ὑπέχειν δίκην τοῖς ἀσεβέσιν. Ἐκάστῳ γὰρ τῷ δύντι κρί-
 τικὸς ἀπαραλόγιστος ἢ συνείδησις, πικρῶν ἄγαν κατηγοροῦσα καὶ τὴν
 ψυχὴν τοῦ πλημμελοῦντος ἀμύσουσα, ὥσπερ ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς
 εἰδίμιαν παρακαλοῦσα καὶ μεγαλύνουσα τὸν ἔργοις δικαιοπύνης
 περιφραστούμενον. Ἀλλὰ φραύλως στερὲ λύματα ὁ πολὺς ἀνθρωπος ὑπο-
 λίγιψεται· καὶ τοῦτο σοι τὸ χαλεπόν; Τὸ δέ σοι τῆς τῶν πολλῶν μέλει
 15 δόξης; Πόσους γὰρ οἴει, ὃ φίλτατε, τὸν μακρὸν ἐνεγκεῖν αἰῶνα, οἵ
 τῆς ἀληθείας προκινδυνεύοντες οὐδὲ βραχὺ γοῦν τῶν ἀλλας ὑπο-
 λαμψανόντων ἐφρόντισαν; διὰ δὴ τοῦτο καὶ τῆς κρείττονος ἔτυχον
 δεξιόσεώς τε καὶ ἀναρρήσεως; Καὶ ἀλλως δέ, οἷσαν μὲν φίλον καὶ
 εἴνουσαν ὑμῖν τε καὶ τῇ ἀληθείᾳ οὐδεὶς ἀν μεταπείσει λόγος τῆς
 20 δόξης [περὶ] ὑμᾶς, οἷσαν δέ μοιρας τῆς χειρονος καὶ πρὸς τὸ ψεῦδος
 ἀπογενευκός ὑπονοείτω τὰ χείρονα, ἐπικρατείτω ταῖς συμφοραῖς.
 Τὸν ἡμῖν κάκείνοις, οἵ, κανόνι τῷ ἐαυτῶν διεστραμμένῳ χρώμενοι
 βίω, τούτῳ τοὺς τῶν ἀλλων κρίνειν ἐπιχειροῦσιν; Ἐνὶ λόγῳ, εἰ
 πεπίστευκας ἄχρι καὶ τῶν λεπτοτάτων τὴν τοῦ θεοῦ δικνεῖσθαι
 25 σοιρίαν καὶ πάντα σοφῶς καὶ ὡς οὐκ ἀν τις ἐννοηθεῖ πρὸς τὸ λυ-
 σιτελοῦν μηχανωμένην ἡμῖν, πρὸς οὐδὲν τῶν λυπούντων ἐπιστρα-
 φήσῃ. Ἐπιστρέψιμεν οὖν τῷ θεῷ τὴν ἡμετέραν ζωήν, μὴ δυσκο-
 λαίνοντες τοῖς συμπίπτουσιν, ἀλλ' ὡς εἰς δέον αὐτοῖς ἡμῖν οἰκο-
 νομένοις μὴ δυσχεραίνωμεν. Καὶ γὰρ ἀν εἴη τῶν ἀτοπωτάτων, μη-
 30 ρίων οἵας ἀνωθεν ἀξιουμένους καλῶν, είτα μικρᾶς τινος περιστά-
 σεως εἰς ἡμῶν αὐτῶν διόρθωσίν τε καὶ πρὸς τὸ κρείττον ἐπισυμ-
 βάσης ἐπιστροφὴν ταπεινοῦσθαί τε καὶ ὀρακιάν καὶ ὡς ἐπὶ οἰκείων
 ἀποβολῇ τῶν οὐχ ἡμετέρων ἀγανακτεῖν. Ἀλλ' οὐχ ὁ ἐμὸς οὕτω καὶ

4. ἄρα τῷ φαδίῳ;	8. ἀσεβέσι	20. περὶ προσέθηκα (;)	
23. τῶν.	25. σαφῶς	27. ἐπιστρέψιμεν	33. ἀγανακτεῖ

καλὸς Ἰωάννης, ἀλλὰ γῦν μὲν γεννάδας τις ἔσται καὶ μεγαλόψυχος, παιδιὰν ἥγησάμενος τὰ παρόντα, μικρὸν δ' ὑπτερον. τῆς προσηκοί-
κης αὐτῷ τιμῆς ἐπιλήψεται, τῆς τοῦ Χριστοῦ δεξιᾶς ἐπιχορηγού-
σης τὰ κρείττονα.

λξ'

· Αλλη

5 **Πολλαῖς** ἡμᾶς ὕβρεσι βάλλει, τό τε κρῶ κρῶ πολλάκις κρώζων
καὶ τὸ αἷρε, βάλλε, ὅθει, ἀπέλαυντε ἀφ' ἡμῶν ἐγκελευόμενος. Καὶ
ταῦτα μὲν ἐκεῖνος ἔλεγε, τοῖς δὲ λόγοις ἔφεραν εἰς ἡμᾶς τὰ ἔργα.
Ωὐθούμενοι οὖν, ὕβριζόμενοι, μακροῦ βαλλόμενοι φεῦ, φεῦ, οἱ τίνες
μπὸ τίνων; ξνα μηδὲν πλέον ἔρῶ, ἀπηλαττόμεθα κακῶς. Οὐ μὴν
10 **ὑπερείδομεν** τὸν ὕβριστὴν ἀτιμάσσοντον, οὐδὲ ὑεδώκαμεν τῷ κακοτοιῷ
χώραν κάκοποιεῖν, θᾶττογ δὲ προσηρχόμεθα τοῖς κρατοῦσι. Θύρας
δὲ ἡμῖν ἐκεῖ ἀνοιχθείσης, ἦχθη ταχὺ καὶ ὁ τέως ὑπέροφρος καὶ σοβα-
ρὺς οὐχ ὡς πρώτην ἡμῶν κατειρωγευσόμενος, ἀλλὰ λόγον δώσων ὑπὲρ
ῶν πεπαρφύνηκεν. 'Ακούσας δὲ παρ' ἡμῶν οὐχ ἀπέρ ἡμῖν προσῆκεν
15 εἰπεῖν, ἀλλ' ἀπέρ ἐκεῖνον ἔδει ἀκοῦσαι καὶ πολλὰ τῆς προπετείας
ἔαυτὸν καταμεμψάμενος ἄκων ἐξῆγε τὸν μοναχὸν τῆς εἰρκτῆς. Τοι-
αῦτα τῆς ὀφρύνος ἀπέλαυσεν ὁ Βεζλονᾶς.

λξ'

· Αλλη.

Κατ' ἄγροὺς ἔξιόντι κελεύσει σου, πολιέραστε καὶ ἀγαθὴ δέσποτα,
τοῖς ἀνηλίοις καὶ Κιμμερίοις ἔώκειν εὐθίνε, μακρὰν τῆς πολυφαοῦς
20 σου γενόμενος ὄψεως. Τοῦτο γὰρ ἀναντιρρήτως πάσχειν ἐπάναγκες
τοὺς δσοι τῶν σῶν δεσποτικῶν ἀκτίνων μακρύθεν ἐστήκασιν. 'Αλλὰ
τοῖς μὲν ἄλλοις ἢ συλλογῇ τῶν ἡστρών ἐσπούδαστο καὶ ληνοβα-

λξ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 106^ο - 107^ο τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil gr. 342. 6. αἷρε γραπτέον ἔρρε; 9. ἀπηλάττόμεθα

10. μὲν ὑπερείδομεν 13. κατειρωγευσόμενος δόσων 16. τοῖς
μογαχοῖς

λξ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 107^ο — 108^ο τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil gr. 342

τεῖν ἐφροντίζετο καὶ μᾶδειν ὥραια μεμελέτητο καὶ Λιονύσια σπένδειν τὰ ἐπιλήγα μεμερίμνητο, τό τε ἀποθλιβόμενον ἔκεινο γλεῦκος, ποταμηδὸν προχεόμενον, φύδικωτέρους τεττίγων τοὺς ληνοβάτας εἰργάζετο. 'Εγὼ δ' ὡς εἶχον καὶ τίχους καὶ λογισμοῦ ἐτραπόμην αὐτοῖς τίκα ποδὸς λόγους, συγγράψων καὶ διασκεπτόμενος ὅσα τε γοῦς ἀπεγέννησε καὶ τὸ κοινὸν ἄλγος ἐπέτρεψε καὶ πίστις ἀκίβδηλος ἐπιτράγκασεν, ἢ καὶ τολμηρῶς τῇ φιλαγάθῳ σου ἔστειλα βασιλείᾳ. 'Αλλ' ὅρα καὶ τὸν τρόπον τῆς σκέψεως. 'Υπὸ δρυῖ καλῇ τέ καὶ σκιερῷ, ἐνθεγγένεν, ποιητικῶς [εἰπεῖν], ἀγλαὸν ὕδωρ, τὴν στιβάδα πηξάμενος, τοὺς γέμαρῆς ἀπηργόματιν· ή δὲ ἦν φύλλοις καὶ κλαδοῖς συνηρεσφῆς καὶ κατάκομοις καὶ τάλλα χαρίεσσά τε καὶ ἡδυτάτη. 'Υπὸ γὰρ ὕδατος αὐτὴν ἄγθη ἑρβεβλαστήκει οὐχ οἷα τὰ πολλὰ καὶ πᾶσι δρεπόμενα, ἀλλ' οἷα τῷ Λία φυσιν ἀγαδοῦναι τὴν γῆν τῇ "Ηρφ ἐπιμιγνυμένῳ" αὐλάι δέ τινες, ὑπὲρ καραλῆς διαπένθουσαι τῇ τῶν φύλλων κανήσει τοῦ πολυμελῆ τιγα ἥχον ἀπετέλουν καὶ ἡδιστον. 'Αλλὰ καὶ ὅργιθες ὑπερθεν ἐπικλαγγάζοντες καὶ περιπτάμενοι καὶ ἄλλος ἄλλο τι μέλος ἀποσυρίτων καὶ προιέμενος τοποῦτον τῇ ποικίλῃ μελωδίᾳ τὸ ἐπίχαιρι καὶ μουσικὸν ἐναπέσταζον, ὡς μικροῦ με πρὸς ὕπνον ἡδέως κατοισθίσαντα καὶ τοῖς ὑνείροις τὸ τῆς ἡδονῆς ἀκόρεστον ἐνοπτεύεσθαι καὶ μὴ ἀν ποτε θέλειν τηλικούτου θεάματος ἀπόστηναι. 'Αλλά μοι, τὸ μέγα θαῦμα τῆς οἰκουμένης καὶ βασιλέων ή καλλονῆ, καὶ ζώοις ἐπὶ μακρὸν καὶ εὐεκτοίης ἐπὶ πολὺ καὶ ἀνάσποις διὰ παντὸς ἐπὶ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων σωτηρίας, μάλιστα δὲ τῶν [τὸ] γνήσιον τῆς βουλήσεως ἀκραυγῆς διασωσάντων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐτοιαῖς διασωσόντων. Αἱ δὲ μεγάλαι δωρεαὶ τῆς πλουτοποιῆς σου βασιλείας ἀποδοθεῖσαι ἡμῖν διὰ τοῦ συνδούλου ἡμῶν τὸ περὶ πάντα σου προνοητικὸν ὑπῆρχεντο καὶ πλειόνως εὑρεσθαι ὑπὲρ τοῦ θείου σου κράτους διήγειραν.

(Ἐπεται συνέχεια)

-
1. ὥρεια
  2. μεμερίμνηστο
  9. εἰπεῖν προσέθηκα
  13. διετοῖς
  15. τιγὰ
  16. ἄλλό
  18. ἐναπέσταζεν μὲν
  19. καντοῖς
  21. καλλωνῆ
  22. εὐειποίης
  - 22—23. διαπαντὸς
  24. δουλώσεως.
  - σοῦ